

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 73 0 K 041521 24 Kž
Banjaluka, 02.09.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda Blagoje Dragosavljevića, kao predsjednika vijeća, mr Srđana Force i Pane Gavrića, kao članova vijeća, uz učešće Borjane Marjanac, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M. S., zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 3., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbi branioca optuženog dr Dalibora O. Pejakovića, advokata iz Banjaluke, izjavljenoj na presudu Osnovnog suda u Kotor Varošu broj 73 0 K 041521 22 K od 14.03.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 02.09.2025. godine, donio je

PRESUDU

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog M. S. i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Kotor Varošu broj 73 0 K 041521 22 K od 14.03.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Kotor Varošu broj 73 0 K 041521 22 K od 14.03.2024. godine (u daljem tekstu: pobijana presuda) optuženi M. S. oglašen je krivim da je u vrijeme, mjestu i na način opisan u izreci pobijane presude počinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 3., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ 64/17, sa izmjenama, u daljem tekstu: KZ RS), pa ga je sud na osnovu istih zakonskih odredbi i članova 41., 43., 46., 52. i 54. KZ RS osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

Na osnovu člana 99. stav 1., a u vezi sa članom 96. stav 2. i 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, u daljem tekstu: ZKP RS) optuženi je obavezan da plati troškove postupka i to na ime troškova medicinskog vještačenja iznos od 150,00 KM (sto pedeset konvertibilnih maraka), te na ime paušala iznos od 300,00 KM (tri stotine konvertibilnih maraka).

Na osnovu člana 108. stav 3. ZKP RS oštećena L. S. je sa imovinskoopravnim zahtjevom upućena da isti ostvari u parničnom postupku.

Protiv pobijane presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog dr Dalibor O. Pejaković, advokat iz Banjaluke zbog povrede Krivičnog zakona, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnim sankcijama i troškovima krivičnog postupka, sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i optuženi oslobodi od optužbe (vjerovatno je podnosilac žalbe mislio da se pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe).

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakonik u smislu odredbe člana 320. ZKP RS, odlučeno je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Neosnovani su navodi žalbe branioca optuženog da je činjenično stanje u pobijanoj presudi pogrešno i nepotpuno utvrđeno. Prema odredbi člana 313. ZKP RS presuda se može pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kada je sud neku odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio ili je nije utvrdio, dok nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kada na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi. Obrazlažući žalbu po navedenom žalbenom osnovu branilac optuženog insistira da je krivični postupak pred prvostepenim sudom trajao jako dugo, da je izvedeno mnogo materijalnih i formalnih dokaza, a naročito od strane tužilaštva. Po stavu odbrane nema dokaza koji potvrđuju navode optužnice, tj. da je optuženi počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim. Tvrdi se da je prvostepeni sud zasnovao osuđujuću presudu i to na iskazu svjedoka oštećene L. S. Odbrana gradi tezu da je činjenična osnova pobijane presude pogrešna i da je izveden pogrešan zaključak iz provedenih dokaza da je optuženi počinio navedeno krivično djelo. Teza odbrane da optuženi nije počinio navedeno krivično djelo, odnosno da nije rezultat pravilne ocijene provedenih dokaza zasniva na tvrdnji da je optuženi odlučio da ostane u BiH i da više ne radi na terenu i da su tada nastali problemi između oštećene i optuženog, da su ti razlozi odbrani nepoznati i da namjera optuženog da više ne radi na terenu se očigledno kosila sa određenim namjerama oštećene. Zaključcima datim u pobijanoj presudi i u pogledu povreda koje je oštećena imala se takođe prigovara u smislu da te povrede niko od prisutnih nije vidio ne sporeći da je na lice mjesta po prijavi nakon događaja došla i policija pa je za odbranu sporno što ni u jednom dokumentu pa čak ni u službenoj zabilješci policije se ne konstatuju te povrede, dok je optuženi ne sumnjivo imao povrede u predjelu lijeve podlaktice veličine dječijeg dlana o čemu se izjasnio i doktor M. R. U tom smislu, osporavajući činjeničnu osnovu, žalba branioca obrazlaže da je oštećena sklona konfliktima, te da se njihova kćerka mladb. 1 pred sudom nedvosmisleno izjasnila da želi da živi sa ocem, pa je to po stavu odbrane bio način da se optuženi prikaže kao nasilnik.

Suprotno prigovorima koje branilac optuženog iznosi za ovaj žalbeni prigovor vijeće ovog suda nalazi da je prvostepeni sud dokaze koji su izvedeni na glavnom pretresu u obrazloženju pobijane presude izložio u relevantnom dijelu, a zatim pristupio ocijeni tako provedenih dokaza pojedinačno, te dovodeći ih u međusobnu vezu i na taj način i po ocijeni vijeća ovog suda izveo pravilan zaključak da je optuženi kritičnom prilikom počinio sve radnje opisane u izreci pobijane presude, a zatim je izveden pravilan zaključak da su u tim radnjama ostvarena bitna obilježja krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ RS za koje je djelo je i oglašen krivim.

Provedeni dokazi su ocijenjeni na način kako to propisuje odredba člana 295. stav 2. ZKP RS. Pismeni otpravak je urađen po metodologiji za izradu presudu i u skladu sa odredbom člana 304. stav 7. istog zakonskog propisa. Obrazloženo je koju činjenicu i na osnovu kojeg dokaza prvostepeni sud nalazi utvrđenim. Prigovori u pogledu tvrdnje da je favorizovan iskaz oštećene i da se pobijana presuda isključivo zasniva na tom iskazu nisu osnovani. Razloge koje je dao prvostepeni sud zbog čega se poklanja vjera iskazu svjedoka oštećene, a dovodeći u vezi taj iskaz sa ostalim dokazima su u potpunosti prihvatljivi i za vijeće ovog suda. Prigovori žalbe branioca da je optužena sklona konfliktima, da o tome postoje podaci i u Centru za socijalni rad Čelinac vijeće ovog suda nije prihvatilo iz razloga

što je optuženi i njegov branilac u toku glavnog pretresa pred prvostepenim sudom bio u obavezi dostaviti te dokaz, pa ukoliko je i bilo poteškoća kod obezbjeđenja takvih dokaza mogao je zatražiti da sud po službenoj dužnosti naloži da taj centra dostavi sve eventualne spise predmeta koji se odnose na tu porodicu. Vještak za sudsku medicinu je dao svoj nalaz i mišljenje o povredama oštećene koji nalaz odbrana nije osporila. Na koji način su nastale povrede i kod optuženog da li u odbrani ili u napadu na te okolnosti nisu izvođeni dokazi, a što je odbrana ukoliko je smatrala potrebnim propustila da učini. Dakle, činjenična osnova pobijane presude je po ocijeni vijeća potpuna i pravilna, žalbom branioca optuženog nije dovedena u sumnju. Svi prigovori po ovom žalbenom osnovu nemaju uporište u provedenim dokazima i rezultat su koncepta odbrane optuženog, a nikako dokaza koji su provedeni na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom.

Kako je činjenična osnova pobijana presude potpuna i pravilna, u skladu sa prethodno obrazloženim pravilno je primijenjen i Krivični zakonik, pa su suprotne tvrdnje žalbe da je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakonik bez osnova. U radnjama izvršenja, a kako je to opisano u izreci pobijane presude stiču se sva bitna obilježja navedenog krivičnog djela za koje je optuženi i oglašen krivim.

Ispitujući pobijanu presudu u odluci o kazni i troškovima krivičnog postupka vijeće ovog suda nalazi da je pravilno prvostepeni sud utvrdio sve okolnosti pod kojima je optuženi počinio navedeno krivično djelo. Utvrđenim okolnostima dat je adekvatan značaj. Konkretno izrečenom kaznom zatvora u trajanju od jedne godine i njenim izvršenjem ostvariće se ciljeve specijalne i generalne prevencije. Takođe, budući da je u pitanju osuđujuća presuda pravilno je prvostepeni sud optuženog obavezao da nadoknadi troškove krivičnog postupka koji se odnose na troškove medicinskog vještačenja u iznosu od 150,00 KM i 300,00 KM na ime paušala, pri tome vodeći računa o složenosti ovog postupka, dužini trajanja i materijalnim prilikama u kojima živi optuženi.

Iz navedenih razloga valjalo je pobijanu presudu potvrditi i donijeti odluku kao u izreci na osnovu člana 327. ZKP RS.

Zapisničar
Borjana Marjanac

Predsjednik vijeća
Blagoje Dragosavljević